

Πηγή: ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Σελ.: 40 Ημερομηνία έκδοσης: 02-09-2018
Κυκλοφορία: 2600 Επιφάνεια: 513.9 cm² Αρθρογράφος:
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΛΟΥΚΑΚΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

Σοστακόβιτς για «προκεχωρημένους»

» Η διοικητική κατάρτιση της γερμανόφωνης Ευρώπης αποτέλεσε ιστορικά τον κυρίαρχο όρο της περιφερειακής πολιτιστικής της ανάπτυξης. Όχι τυχαία λοιπόν, σειρά Ελλήνων αρχιμουσικών έχει εργαστεί εκεί, με νεότερη ίσως ανάμεσά τους τη **Ζωή Τσόκανου**, καλλιτεχνική διευθύντρια της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης**. Η εντός του 2018 επετειακή συναυλία του ιουδαϊκού Ολοκαυτώματος στη συμπρωτεύουσα και ο «Μαγικός Αυλός» της ΕΛΣ υπό την διεύθυνσή της ενίσχυσαν το ενδιαφέρον για τη μοναδική συναυλία της **ΚΟΘ** στο πλαίσιο του **Φεστιβάλ Αθηνών**. Τη δική μας αδημονία επέτεινε η 4ωρη σαββατιάτικη «βραδιά όπερας» της 16ης Ιουνίου, στον ραδιοφωνικό σταθμό **Deutschlandfunk Kultur** του Βερολίνου, ο οποίος μετέδωσε μεγάλο μέρος της όπερας «**Agnes von Hohenstaufen**» (1829/1837), της έσχατης του **Γκάσπαρε Σποντίνι** (1774-1851) και, μέχρι τούδε, αποκλειστικά προσιτής σε ιταλόφωνες «ζωντανές» και ηχητικά «προκατακλυσμιαίες» εγγραφές. Η Ελληνίδα μάεστρος την είχε διευθύνει, με πρόθεση δισκογραφικής έκδοσης, στις αρχές του μηνός στο Θέατρο της Ερφούρτης, όπου παρεμπιπτόντως, νέος γενικός μουσικός διευθυντής είναι από το 2017 ο **Μύρων Μιχαηλίδης** και στο οποίο δραστηριοποιείται και η ίδια τα τελευταία χρόνια.

Ούτε όμως αυτό το γεγονός μάς είχε προετοιμάσει επαρκώς για την επιτυχία της συναυλίας της 16ης Ιουλίου στο **Ωδείο Ηρώδου του Αττικού**. Με σολίστ

Η Ζωή Τσόκανου, καλλιτεχνική διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης

τον βιολοντσελίστα **Daniel Müller-Schott** (*1976), η **Ορχήστρα** εγκαινίασε το πρόγραμμα με το κοσμαγάπητο, αλλά για τον λόγο αυτό όχι λιγότερο δυσχερές, **κονσέρτο σε σι ελάσσονα**, έργ. 104 (1894/96), του **Αντονίν Ντβόρζακ** (1841-1904). Από την έναρξη ανάκρουσης της εκτεταμένης ορχηστρικής εισαγωγής του η **Τσόκανου** διεκδίκησε κάθε πτυχή της σύνθεσης. Και

όντως οι εσωτερικές αγωγικές της μεταβάσεις, εύλογες όσο και ελαστικές, ο κατά περίπτωση «θηλασμός» της λεπτομέρειας χωρίς θυσία ανάδειξης της μακράς πνοής της θεματικής ανάπτυξης, αλλά και η επισήμανση ενορχηστρωτικών ευτυχημάτων, όλα λειτούργησαν μέσα στην κοίτη μιας κεντρικής αφήγησης και με τον ατρόμητο ρομαντισμό της διεύθυνσης σε ορατή σύ-

μπνοια με το νοσταλγικό άχθος του σέλου, όχι μόνο για το κεντρικό κεφάλαιο της α' κίνησης, αλλά και στο πιο αυτόνοτο λυρικό αργό μέρος.

Κύριο πιάτο της συναυλίας όμως αποτέλεσε η **5η συμφωνία**, σε ρε ελάσσονα έργ. 47 (1937), του **Ντμίτρι Σοστακόβιτς** (1906-1975). Εδώ έλαμψε κυριολεκτικά η σχολαστική μπαγκέτα της **Τσόκανου**, ακριβής και στις ελάχιστες αποχρώσεις, σε αδιάλειπτη εγρήγορη επαφής με τους μουσικούς, των οποίων τόλμησε να ηγηθεί σαν να διέθετε τη... Φιλαρμονική του Βερολίνου! Ήταν αυτός ένας Σοστακόβιτς για «προκεχωρημένους», με διακύμανση από την ανατριχιαστική ερημιά της ιδιωτικότητας, όπου φράσεις σμιλεύτηκαν με παράτολμη για τα δεδομένα του χώρου εσωτερικότητα, έως το δράμα του συλλογικού εφιάλτη από τον μεγάλο σχηματισμό. Σε όλη τη διαδρομή της μεγάλης αυτής συμφωνίας κάθε μουσική αξία και κάθε εκφραστικός της αντίκτυπος αναδείχθηκαν σε όλο το εκτελεστικό τους μέγεθος και με τη δέουσα αναλυτική τους έκθεση. Θαυμάσαμε το δυσθεώρητο εύρος δυναμικής, την υπομονετική επώαση της κάθε συμφωνικής καμπής και την αδιάπτωτη κυριαρχία στον δομικό μίτο του έργου, με τους μουσικούς να υπερβάλλουν συνεχώς αυτούς. Οι διόλου συγκαταβατικές επευφημίες ενός πολυάριθμου και προσπλωμένου κοινού επισφράγισαν τη σημαντική βραδιά. Αναμένουμε με ενδιαφέρον τη συνέχεια!